

Den fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater,
I fredliga tider han odlar sin jord,
Och trefnad sömnstämmer blickar hans bords.
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala, x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater! en kätt Granadör.
x. x. x.
För äran, för friheten står han stredsskadd,
Ett förntida kämpen, han treflar en värld,
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater, en kätt Granadör.
x. x. x.

Den fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater,
I fredliga tider han odlar sin jord,
Och trefnad sömnstämmer blickar hans bords.
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala, x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater! en kätt Granadör.
x. x. x.
För äran, för friheten står han stredsskadd,
Ett förntida kämpen, han treflar en värld,
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater, en kätt Granadör.
x. x. x.

Den fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater,
I fredliga tider han odlar sin jord,
Och trefnad sömnstämmer blickar hans bords.
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala, x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater! en kätt Granadör.
x. x. x.
För äran, för friheten står han stredsskadd,
Ett förntida kämpen, han treflar en värld,
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater, en kätt Granadör.
x. x. x.

Den fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater,
I fredliga tider han odlar sin jord,
Och trefnad sömnstämmer blickar hans bords.
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala, x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater! en kätt Granadör.
x. x. x.
För äran, för friheten står han stredsskadd,
Ett förntida kämpen, han treflar en värld,
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater, en kätt Granadör.
x. x. x.

Den fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater,
I fredliga tider han odlar sin jord,
Och trefnad sömnstämmer blickar hans bords.
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala, x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater! en kätt Granadör.
x. x. x.
För äran, för friheten står han stredsskadd,
Ett förntida kämpen, han treflar en värld,
Gallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Gallerallala x.
Han fjunger när det smäller,
Hej! lustigt kamrater, en kätt Granadör.
x. x. x.

GS 997
Ett alldeles nya och märkvärdiga
BLIF
Den Fjärde:
Landtsfiskens flagan.
Förskädes uppå stiger jag dig att möta går, x.
Den Andra:
Den fjunde December, x.
Den Tredje:
En Jägare gick sig att jaga x.
Den Fjerde:
Den öfvergifna Alfkärnan.
Och mins inte du, så mins der väl jag: x.
Den Femte:
Till Alfkärnan, som för bort.
Ett bref af kärlekstängtan stor x.
Den Sjette:
Den Svenske Soldaten x.
Sånger under egna behålliga melodier.
Lindbergs, 1843. A. W. & Son, Officin

Den första: ...

Den första: ...

Den första:

Förgäfvos uppå stigen jag dig att möta går,
Jag lofnar, ropar, och jag lofnar åter. Det
wädrer är, som blåser, det böljan är, som slår,
Men wännens röst sig inte höra låter. Och
ärne de gå på himmelen den blå; Så wandra
mina tankar och ingen hwila så, Ed länge jag
ej finner den jag söker.

2. En tid det war så roligt, — den tid för-
swunnen är, Då wänstap du för mig i hjer-
te; När jag gick ut i lunden, så war du för
mig der; Det minnas himlens stjernor, som
lyste. Det löftet du mig gaf, Att bli min tröst
och staf; Och om det wore större, det stora wida
haf. Det rymde aldrig glädjen, som jag kände.

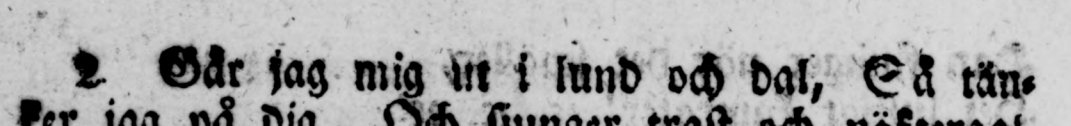
3. Och jag har älskat fader och jag har äls-
kat mor, Men dig jag älskat mera, än jag bor-
de; Ty aldrig än i werlden er kärlek sann så
stor; — Kanhända att en synd jag deri gjorde!
Min mor jag gråtit har, Och jag har förjt min
far; Men aldrig större smärta jag i mitt hjerta
har, än den, mig wännen gjort, som mig förfjutit.

4. En vinter har förflytt, — den wintern
war mig lång, Jag önskade den mången gång till
ända: Du war i minna drömmar, du war uti
min säng, Du war i mina tankar, wid min slän-
da; Men wännen återkom, Fast grön, dock glädje-
som; En annan fader det hjerta, som war min
egendom, Jag aldrig derpå tänker utan tårar.

5. Och solen ser jag smälta på bergen is och
snö, Till klara wattenbäckar, som förswinna;
Men i ditt falla stannar han ej gärdad, Att
dina ögon fallor mändor rinna; Och liljorna de

Den första: ...

Den första: ...

Den första:

2. Där jag mig ut i lund och dal, Ed tän-
ker jag på dig. Och sjunger tröst och näktergal,
Ed sjunga de om dig. Ser jag på ängen resor
stå, Och liljorna derhos, Ed ser jag endast dig
ända, Min lilla och min ros.

3. Fullväl jag minns den astonskund, Allt när
du blef min vän: Det war så toft i grönan
lund, Och stjernklar himmelen. Björken hördes
wakans säng, Du hwistade mitt namn; Mig allt
för kort-blef natten lång, Att hwilas i din famn.

4. Eom solen uppå himmelen hon stundar
till sitt rum. Så gör och jag, min lilla vän!
Hwar timma och hwar stund. — Låt så din kär-
lek, wännen min! Ej nå'n sin taga af; Du al-
drig går utur mitt sinn, Förrän jag läggs i graf.

Den Sjätte:

Den Ewenska Soldaten på urgammalt sätt,
Sitt fiende möter med fälld Bajonett,
Fallerallala fallera
Han skämtar, när det galler,
fallerallala fallera,
Han sjunger, när det smäller,
Hej, :: lustigt kamrater! en käck Granadör,
För Konung, för Fosterland han strider och dör,
Hej ::
Fallerallala, fallera,
Fallerallala fallera,
För Konung och Fosterland han strider och dör.
Ej mödan, ej saram kan böja hans mod,
För Sverige med glädje han offerat sitt blod,
Fallerallala x.
Han skämtar när det galler,
Fallerallala x.